

Ved afgørelsen skal retten således lægge vægt på, hvorvidt der under hensyn til grovheden af de påståede forbrydelser er hastende og ekstraordinære forhold, der retfærdiggør midlertidig løsladelse, og hvorvidt der foreligger de nødvendige garantier, som kan sikre, at forvaringsstaten kan opfylde sin forpligtelse til at udlevere den pågældende person til domstolen. Retten skal ikke vurdere grundlaget for Den Internationale Straffedomstols udstedelse af anholdelsesbeslutningen, jf. statuttens artikel 59, stk. 4.

Før der træffes afgørelse i anledning af en anmodning om midlertidig løsladelse, skal Den Internationale Straffedomstols forundersøgelseskommission underrettes om anmodningen og fremkomme med en anbefaling, der skal tillægges fuld vægt, jf. artikel 59, stk. 5.

Efter artikel 59, stk. 6, kan forundersøgelseskommissionen anmode om løbende rapporter om forløbet af en midlertidig løsladelse.

Til § 3

Om baggrunden for den foreslåede ordning henvises til pkt. 11 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

1. § 3, stk. 1, indebærer, at justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at straf mv., som er pålagt af Den Internationale Straffedomstol, kan fuldbyrdes her i landet. Udtrykket »straf mv.« omfatter i overensstemmelse med statuttens artikel 77 dels fængselsstraf, der kan være såvel tidsbestemt som tidsubestemt, jf. stk. 1, dels bøde og konfiskation, jf. stk. 2.

2. Efter § 3, stk. 2, 1. led, skal fuldbyrdelsen i videst muligt omfang ske efter danske regler. Udtrykket »i videst muligt omfang« indebærer en modifikation i forhold til den bestående almindelige ordning, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at fuldbyrdelsen sker efter danske regler, jf. § 10, stk. 2, i loven om international fuldbyrdelse af straf mv.

§ 10, stk. 2, er på dette punkt videreført i uændret form fra den oprindelige formulering i § 8, stk. 2, i lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme. Af forarbejderne til denne bestemmelse fremgår, at der med udtrykket: »fuldbyrdelsen skal ske efter danske regler« menes, at fuldbyrdelsen sker i danske institutioner efter de for disse institutioner gældende bestemmelser, og at der kan ske prøveløsladelse og benådning efter danske regler, jf. herved Folketingstidende 1970-71, tillæg A, sp. 1118.

At opretholde et lignende ubetinget krav til fuldbyrdelsen af Den Internationale Straffedomstols domme må forventes at være en hindring for en i øvrigt acceptabel fuldbyrdelsesordning med domstolen, dels fordi fuldbyrdelsen af fængselsstraffe efter statuttens arti-

kel 106 skal være »underlagt domstolens tilsyn«, dels fordi kompetencen til at træffe bestemmelse om straffedsættelse (svarende til benådning og prøveløsladelse) efter statuttens artikel 110 tilkommer domstolen.

Lovforslagets § 3, stk. 2, 1. led, er herefter affattet således, at fuldbyrdelse som udgangspunkt skal ske efter danske regler. Bestemmelsen tager imidlertid samtidig højde for, at eventuelle modifikationer kan gøres på dette punkt som led i aftalen med domstolen om overførelse af straffuldbyrdelsen i det enkelte tilfælde eller i en generel aftale herom med domstolen, jf. lovforslagets § 3, stk. 6. Det skal herved tages i betragtning, at også vilkår, der indebærer en fravigelse af de danske regler om fuldbyrdelse, skal godkendes af en dansk domstol, for at en konkret aftale kan danne grundlag for fuldbyrdelse i Danmark, jf. lovforslagets § 3, stk. 3, og pkt. 3 nedenfor.

Fuldbyrdelsen af domme i straffesager er reguleret i retsplejelovens kapitel 90, hvorefter politiet drager omsorg for fuldbyrdelsen. Almindelige regler om inddrivelse af bøder findes endvidere i straffeloven. Efter § 52, stk. 4, kan politiet inddrive bl.a. bøder og konfiskerede beløb ved udpantning og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, 2. led, er det et ufravigeligt krav, at fuldbyrdelsen i Danmark ikke må medføre skærpeelse af domfældtes strafferetlige situation. På dette punkt opretholdes den bestående ordning uændret.

Ved bestemmelsen, der også kendes fra de europæiske konventioner om overførelse af straffuldbyrdelse, sikres det, at en aftale med domstolen om overførelse af straffuldbyrdelsen til Danmark alene kan indebære en uændret retsstilling eller være til fordel for den domfældte.

3. § 3, stk. 3, indebærer som nævnt ovenfor, at ingen, der er domfældt ved domstolen, vil kunne afsone dommen i Danmark, uden at der til grund for fuldbyrdelsen foreligger en dansk dom. En administrativ afgørelse kan således ikke udgøre grundlaget for afsoning her i landet.

Den foreslåede ordning svarer på dette punkt til den gældende ordning om overførelse af straffuldbyrdelse på grundlag af domme, der er afsagt af en fremmed stats nationale myndigheder. Også i forhold til domstolen vil det således efter regeringens opfattelse kunne give anledning til principielle betænkeligheder, såfremt man rent administrativt kunne træffe afgørelse om grundlaget for fuldbyrdelse af domme i Danmark.

I formuleringen »til godkendelse« ligger først og fremmest et forbehold om, at aftalen med domstolen